

[Aksel Larsen.]

Amerika naturligvis ikke af den Grund vil styrte sig i Krig for Danmarks Skyld, selv om det har stor Sympati for Antikommunismen i Danmark, og at man derfor lader Oplysningen gaa videre til den danske Regering, for at den kan afværge den truende Fare. Jeg siger, jeg vil ikke udelukke Muligheden for, at disse Paastande kan være rigtige, for der maa jo være en Grund til, at Regeringen saa pludselig og med saa kort Varsel og under saa aabenbar Panik iværksætter saadanne Foranstaltninger, som den vitterligt har iværksat, uanset de diplomatiske Dementier, der er kommet fra Statsministeren og Forsvarsministeren. Det, der er en Kendsgerning, er, at Russerne gik *ikke* i Land paa Lolland, at det fredelige russiske Handelsskib i København Havn hverken havde Tanks eller Soldater om Bord, at Kommunisterne hverken stormede Politigaarden eller Statsministeriet og aldrig har planlagt det — det kunde ikke falde os ind —, at de Grunde til Beredskab, som blev givet af ledende Politikere og af Hærens og Søværnets Officerer over for det menige Mandskab og over for hvem der i øvrigt kom i Samtale med dem og gad høre paa, hvad de sagde, i hvert Fald ikke holdt Stik og har vist sig ikke at holde Stik, saa jeg er dobbelt berettiget til paa Grundlag af denne Kendsgerning at sige til Regeringen: maa vi saa faa at vide, hvad der er den særlige Grund til, at Regeringen i det Tempo og paa den Maade, den gjorde det umiddelbart før Paaske, iværksatte disse — den højtærede Statsminister maa undskylde mig — omfattende politimæssige og militære Beredskabsforanstaltninger.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Jeg har i mit første Indlæg saa klart, som jeg kunde det, redegjort for Regeringens Bevæggrunde til de trufne Foranstaltninger, og jeg har intet at tilføje til den Redegørelse, jeg har givet. Det er rigtigt, at den danske Regering har givet Myndighederne Ordre til at være vagtsomme og agtpaaagivende, men vi har ikke i noget Ministermøde besluttet noget om alle de enkelte dramatiske Ting, det ærede Medlem fortæller om.

Det ærede Medlem har en ejendommelig Diskussionsform, karakteristisk for ham og hans Indstilling. Han drejede et Svar, jeg havde givet ham, derhen, at Aarsagen til denne Ordre om Agtsomhed og Vagtsomhed skulde skyldes — paastod han jeg havde sagt — Artikler i et russisk Blad. Det er slet ikke sandt, det har jeg ikke sagt noget om, men det er karakteristisk, at det ærede Medlem diskuterer paa den Maade, han gør. Jeg

havde over for den Paastand af det ærede Medlem, at Regeringen stimulerede Krigsfrygten og stimulerede Rygtesmederiet, sagt, at det var et enestaaende Hykleri af det ærede Medlem at ville optræde som Anklager i den Henseende, og saa havde jeg paavist, at naar en udenlandsk Radio havde bragt de opsigtsvækkende Meldinger og Beskyldninger mod Danmark, som Tilfældet var, saa var det ærede Medlem og hans Blad i denne By, „Land og Folk“, Ophavsmanden hertil. Det er det, jeg har sagt til det ærede Medlem, og det staar jeg fast ved.

Det, Tinget og Danmark vil bemærke og erindre af denne Diskussion, det er, at det ærede Medlem ikke med et Ord er gaaet ind herpaa. Han er ikke saa redelig, han er ikke saa modig, at han tør staa op og sige: jeg mener ærligt, det er skadeligt med Krigsfrygt, og jeg mener ærligt, det er urimeligt, at udenlandske Magter bliver forkert informeret om Danmark, og har det danske Kommunistblad „Land og Folk“, hvad det har, bragt notorisk usandfærdige Oplysninger, vil jeg føle det som min Opgave at søge dem dementeret. Ikke et Ord, ingen Udtalelse fra det ærede Medlem, men en Dristighed uden Lige i Retning af Beskyldninger og Insinuationer til den ene og den anden Side. Den Rolle, det ærede Medlem har spillet i dansk Politik gennem 25 Aar under skiftende Paroler, anvendende de Midler, der stod ham til Raadighed, for at tækkes en ganske bestemt Indstilling, er han forblevet tro, og viser det i dette Øjeblik ved at søge Diskussionen ført paa det Grundlag, han her har skitseret.

Det Spørgsmaal, det ærede Medlem stillede til mig, og som, saa vidt jeg forstod det, gik ud paa, at han vilde have mig til offentligt at udtale mig om, hvorvidt det var rigtigt, at den danske Regering fra den amerikanske Efterretningstjeneste skulde have faaet Meldinger om, at de danske Kommuniste havde planlagt et Kup, skal jeg blot betegne med et eneste Ord: Det er Vrøvl!

Jeg skal slutte min Diskussion med det ærede Medlem med at sige, at han ikke har gjort hverken sig selv eller vort Land nogen Tjeneste ved at rejse Spørgsmaalet paa den Maade, som sket er i dette Ting. Han og hans Parti har over for vort Land ved det, jeg lige har citeret, ved at give den udenlandske Radio de Meddelelser, de har, udøvet en ussel Gerning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.